

[Søgaard.]

en god standard. Det er jo også af betydning for de studerende, at deres værelser er af en rimelig standard, al den stund disse er deres egentlige arbejdsplads. Det er derfor glædeligt, at der nu er overvejelser i gang angående lettelser ved finansieringen af kollegiebyggeri for alle unge under uddannelse.

Med det foreslåede beløb til uddannelsesfonden har vi nu mulighed for at grave dybere og hente den reserve af unge studieegnede frem, som må være at finde blandt børnene af de forældre, hvis erhverv er så lavt repræsenteret.

Der er imidlertid et spørgsmål, jeg gerne vil rejse i denne forbindelse, og det er, om vi ikke skal føre demokratiseringsprincippet helt ud. Jeg tænker her på dem, der har mulighed for efter den undervisningspligtige alder at fortsætte i folkeskolens 8. og 9. klasser og realafdelingen. Alt for ofte er det sådan — det gælder for den enlige moder med den lille indtægt og i øvrigt for alle de helt små forældreindkomster — at så snart børnene kommer ud over den undervisningspligtige alder, skal de ud for at hjælpe til med at tjene penge. Disse unge koster jo deres forældre både til mad og klæder, og det er derfor fristende for forældrene hurtigst muligt at lade dem hjælpe til med indtjeningen, også mange gange fordi der simpelt hen ikke er råd til at lade dem fortsætte skolegangen. Spørgsmålet er, om dette ikke netop er det første svage led i uddannelseskæden. Sikkert mange velbegavede unge er her blevet stoppet i en videre udvikling af deres evner, og det gælder både den praktiske og den teoretiske uddannelse.

Vi kunne her prøve en forsøgsordning. Jeg er vidende om, at bl. a. Frederiksberg kommune har noget i denne retning, og vi har den for så vidt allerede gennem vor lovgivning angående de private efterskoler, hvor unge over den undervisningspligtige alder, men inden det 18. år, ikke alene får undervisningen betalt, men også har mulighed for at få både statsstøtte og kommunal støtte til ophold på efterskolen.

Til slut vil jeg gerne sige, at det glæder mig, at den højtærede undervisningsminister sigter efter at få også seminarieleverne ind under uddannelsesfonden, og jeg vil i

denne forbindelse gerne spørge ministeren om, hvordan det går med spørgsmålet om elevbetalingen på de private seminarier. I en henvendelse fra seminarieelevernes landsråd gør disse opmærksom på den relativt store forskel, der økonomisk set er mellem eleverne på statsseminarierne og på de private seminarier til ugunst for de sidste.

Samtidig vil jeg gerne have, at vi under det kommende udvalgsarbejde ser lidt nærmere på forholdet mellem stipendier og lån for eleverne på seminariernes normale linje og på studenterlinjen.

Udbygningen af stipendiebeløbet til gymnasieskolens elever er jeg tilfreds med, og jeg kan tilsige mit partis medvirken til en realistisk og saglig behandling i det kommende udvalg.

**Henry Christensen:** Uddannelsesproblemer på mange områder er med rette kommet i forgrunden gennem de senere år. Der er vel ingen af hos her, der tvivler om betydningen af, at vi på en lang række områder sætter ind på at give ungdommen så gode uddannelsesmuligheder som muligt. Vi kan da også med tilfredshed notere fremskridt og betydningsfuld indsats på en række felter med det formål at give vore unge en forbedret uddannelse, så de i stigende grad bliver i stand til at udnytte de mange fremskridt og de mange muligheder, som teknikken, videnskaben o. s. v. giver vort land og vort lands ungdom.

Et led i hele denne problemkæde, som der jo kan siges mange ting om, er også det spørgsmål, som ligger bag lovgivningen omkring ungdommens uddannelsesfond. Den tilsigter jo at give økonomiske muligheder for at hjælpe de unge, der skal igennem en bekostelig, videregående uddannelse, og der er flere grunde til en positiv indstilling heroverfor.

For det første det, jeg netop har fremhævet: selve betydningen af uddannelsen, selve betydningen af, at mange i vort land bliver veluddannede og derved kan blive til gavn i samfundet igennem udnyttelsen af de muligheder, som uddannelsen giver dem.

Det andet synspunkt, der vejer tungt til ved behandlingen af disse problemer, er, at der også må være en rimelig adgang til uddannelse for den enkelte. Lyst og evner kan